

Имајући у виду неуспешност досадашње државне политике по свеукупне интересе српског народа и његову дугорочну европску перспективу, као и актуелну страначку борбу искључиво за потврђивање или освајање власти на предстојећим изборима, а не у корист грађана Србије, предлажем јавности да размотри овај предлог решења за највећи проблем државе Србије. Ових дана смо обавештени о предлозима појединих политичких странака које лавирају између покушаја решавања проблема и предизборног незамерања потенцијалним гласачима. Актуелни догађаји око административне границе АП КиМ су коначни доказ намера САД и западних држава да безобзирно спроведу до краја отимање дела територије Републике Србије, само и једино у корист албанске националне мањине. Реакција локалних Срба и парламентарних странака Србије је изнуђена, погрешна и у овој фази „пута ка Европи“ контрадикторна и крајње конфузна. Таква „политика“, лишена икаквог маневарског простора, без икакве дилеме води ка тоталном краху и новој неконтролисаној колони избеглица која ће преплавити Србију северно од Јариња. Након таквог исхода биће ирелевантно ко се налази на власти – политичари са тезом „И Косово и Европа“, они са тезом о „Преокрету“ или они који апсолутизују Косово.

Крајње је време да се Срби ослободе илузија и покушају да спасу оно што се спасти може. Сматрам да је овај нацрт решења, дат у форми скупштинске декларације, референдума и споразумног раздвајања два народа реалан, остварљив и у дугорочном интересу српског народа. Истовремено, овакво решење чува образ српству и уводи га у прагматичан курс каквог би Европа и Свет, па чак и они који српском народу не желе добро и који су му нанели и наносе зло, као и сами Албанци из АП КиМ, реално могли да прихвате. Декларација НС РС би послужила као правна основа за решење проблема АП КиМ, с тим да би сви наредни кораци наше државе неминовно произишли из јединства власти и опозиције, које би у овом тренутку морале да се издигну изнад пуке борбе за власт. Следи текст нацрта декларације.

ДЕКЛАРАЦИЈА

1. Народна Скупштина Републике Србије (у даљем тексту **Скупштина**), након разматрања развоја ситуације у АП КиМ током протеклих деценија, уз јавно изражавање захвалности свим државама које нису признале независност дела територије Републике Србије под именом „Косово“,

закључује

да су данас исцрпљене све могућности за даљи заједнички живот са албанском

националном мањином која пребива на територији Републике Србије. Скупштина **прима к знању**

чињенично стање створено у АП КиМ, где је албански сепаратистички покрет, уз одлучујућу војну помоћ појединих западних држава предвођених САД, терористичким средствима остварио сепаратну државну творевину, што је на међународном плану под политичким притиском САД подржано признавањем независности „Косова“ од стране једног дела чланица ОУН.

2. Скупштина закључује да у датим међународним околностима и без обзира на важећу Резолуцију ОУН 1244, коју западне државе предвођене САД годинама једноставно игноришу, АП КиМ реално у догледно време не може да се реинтегрише у уставну целовитост Републике Србије, те **доноси одлуку о грађанској дисквалификацији**

оног дела албанске националне мањине који прихвата неуставне власти „Косова“ за даљи заједнички живот са Србима и осталим грађанима Републике Србије. У интересу престанка такве, по српски народ бесперспективне ситуације, која на дуги рок може угрозити егзистенцију целокупног српског народа на сопственој територији,

Скупштина

предлаже

одржавање

Референдума

којим би се грађани, који прихватају Устав Републике Србије, одредили о свим закључцима, предлозима и одлукама садржаним у овој Декларацији.

3. Скупштина предлаже извршним властима Републике Србије да позову власти „Косова“ да путем директних преговора, уз посредовање представника међународне заједнице, споразумно функционално разграниче српски народ и остале грађане Републике Србије од албанске националне мањине, при чему Скупштина

предлаже

следеће решење:

Да **део АП КиМ јужно од реке Ибар буде администриран од стране власти „Косова“**, а **део АП КиМ северно од реке Ибар буде администриран од стране власти Републике Србије**. Српском становништву јужно од реке Ибар се оставља могућност да се определи за **трајн о пресељене**

на територију под властима Републике Србије, док се истовремено истоветна могућност у супротном смеру оставља и албанском становништву општина Бујановац, Прешево и Медвеђа. Притом, од виталног је значаја да се ОУН, преко својих специјализованих организација, обавезе на перманентну заштиту и очување културно-историјских

Предлог дугорочног решења питања Косова и Метохије

Пише: Бранислав Поповић
среда, 09 новембар 2011 08:06

споменика српске духовности на територији које би се нашле под властима „Косова“. Према важећем Уставу Републике Србије, административна граница између Републике Србије без АП КиМ са „Косовом“ би остала иста као и до сада.

4. Скупштина закључује да овакво решење не доводи у питање уставну одредбу према којој нити један државни орган Републике Србије нема право да призна независност „Косова“. Република Србија, принципијелно полазећи од права на перспективну будућност свих грађана који по уставним одредбама чине становништво Републике Србије, **сагласна је** са чланством „Косова“ у свим међународним организацијама и асоцијацијама, сем у ОУН, према моделу односа НР Кина – Тајван. На овај начин би „пут у Европу“, тј. за пријем у Европску Унију, био трасиран за све грађане Републике Србије.

5. Скупштина доноси одлуку да ће, у случају успешног исхода Референдума, Република Србија **подржавати слободан проток људи, робе и услуга у региону**, уз обавезу да, према својој одлуци из тачке 2. ове Декларације, а у циљу спречавања евентуалне будуће мајоризације српског становништва од стране припадника албанске националне мањине, пре свега због тога што се иста појава догодила током последњих више од 300 година на територији данашње АП КиМ, перманентно **не дозволи настанивање** грађана албанске националне мањине са територије АП КиМ на територији Републике Србије ван АП КиМ.

новембра 2011.